

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Iuri Rîșca împotriva Întreprinderii Municipale „Amenajarea Teritoriului și Spații
Verzi Bălți”, intervenient accesoriu Vasile Bejenari

(încasarea prejudiciului material, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de
judecată)

împotriva deciziei din 28 martie 2024 a Curții de Apel Bălți,

(Dosarul nr. 2ra-940/24
NR. PIGD 2-23088114-01-2ra-01082024)

Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel
nu constituie temei de casare a acesteia.

Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. M. Popescu)
Curtea de Apel Bălți (jud. A. Garbuz, I. Grosu, A. Ciobanu)

29 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Municipală „Amenajarea Teritoriului și Spații Verzi Bălți”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Ion Munteanu,
Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 20 iunie 2023, Iuri Rîșca a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Municipale „Amenajarea Teritoriului și Spații Verzi Bălți”, intervenient accesoriu Vasile Bejenari cu privire la încasarea prejudiciului material, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 11 mai 2023 a parcat automobilul de model „xxxxx”, ce aparține cu drept de proprietate fiului Ruslan Rîșca, însă care este în posesia și folosința sa, la ieșirea din mun. Bălți. Ulterior, când a ajuns la locul unde a parcat automobilul, a observat că sticla din spate a mijlocului de transport era deteriorată, iar alături de automobil efectuau lucrări angajații întreprinderii „Amenajarea Teritoriului și Sații Verzi Bălți”, care tăiau iarba cu ajutorul unor dispozitive speciale. În urma unor discuții cu salariații pârâtului, s-a constatat că unul dintre ei, care s-a dovedit a fi Vasile Bejenari, în timp ce efectua lucrări de tăierea ierbii, din întâmplare a atins o piatră cu dispozitivul de frezat, fapt în urma căruia piatra primind accelerare a sărit și a deteriorat sticla din spate a automobilului parcat, de model xxxxx. Astfel, pe faptul accidentului rutier la fața locului a fost solicitat un echipaj de poliție în vederea constatării celor întâmplate.

3. A menționat că, după verificarea circumstanțelor accidentului produs, organele de poliție au ajuns la concluzia că în acțiunile Bejenari Vasile lipsesc semnele constitutive ale contravenției, situația fiind atribuită cazului fortuit, fiindu-i sugerat să se adreseze în instanța de judecată.

4. Reclamantul a afirmat faptul că, potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 11 mai 2023, agentul constator din cadrul IP Sîngerei, a stabilit că la mijlocul de transport de model xxxxx, s-a deteriorat sticla din spate.

5. A relatat că, în cadrul cercetării date, a fost stabilit că, persoana în rezultatul căror acțiuni s-a adus prejudiciul reclamantului, este Vasile Bejenari, angajat al

întreprinderii „Amenajarea Teritoriului și Spații Verzi Bălți”, care în ziua de 11 mai 2023, efectua lucrări de tăierea ierbii, în regiunea unde parcase automobilul.

6. Reclamantul a explicat că, prin acțiunile salariatului Vasile Bejenari din cadrul întreprinderii „Amenajarea Teritoriului și Spații Verzi Bălți”, i s-a cauzat un prejudiciu material bunurilor materiale care se afla în posesia și folosința acestuia, fapt ce a creat incomodități în folosirea obișnuită a autoturismului, fiind nevoit să readucă automobilul în starea inițială până la deteriorarea sa din 11 mai 2023, fiind cheltuite surse financiare în sumă 2 150 de lei. La 15 iunie 2023 a încercat să soluționeze conflictul, în mod benevol, prin expedierea unei somații privind restituirea prejudiciului cauzat de 2 150 de lei, însă, nu s-a soldat cu succes, fapt ce a dus la înaintarea cererii de chemare în judecată.

7. În temeiul art. 942 din Codul civil, reclamantul a solicitat încasarea prejudiciului material în sumă de 2 150 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 52,95 lei începând cu data primirii de către persoana care răspunde de prejudiciu a somației de la partea vătămată, dobânda fiind calculată din suma despăgubirii, valoarea prejudiciului, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

8. Prin hotărârea din 17 octombrie 2023 a Judecătoriei Bălți, sediul Central a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de Iuri Rîșca.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

9. La 18 octombrie 2023, Iuri Rîșca, reprezentat de avocatul Anatolie Janu, a declarat apel, iar la 5 ianuarie 2024 a prezentat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea integrală a hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Prin decizia din 28 martie 2024 a Curții de Apel Bălți a fost admis apelul declarat de avocatul Anatolie Janu, în interesele lui Iuri Rîșca, s-a casat integral hotărârea din 17 octombrie 2023 a Judecătoriei Bălți, sediul Central și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a admis parțial acțiunea lui Iuri Rîșca. S-a încasat de la Întreprinderea Municipală „Amenajarea Teritoriului și Spații Verzi Bălți” în folosul lui Iuri Rîșca prejudiciul material în sumă de 2 150 de lei și cheltuielile de judecată în sumă de 262,50 de lei. În partea pretențiilor ce țin de încasarea dobânzii de întârziere, pretențiile lui Iuri Rîșca s-au respins, a fiind neîntemeiate.

11. Întru consolidarea soluției sale, instanța de apel din materialele cauzei a reținut că automobilul deteriorat aparținea lui Ruslan Rîșca, iar apelantul Iuri Rîșca

deținea dreptul de folosință asupra acestuia în temeiul unui contract de comodat valabil, fiind îndreptățit să acționeze în nume propriu pentru repararea prejudiciului. În acest sens, concluzia instanței de fond privind lipsa calității procesuale a apelantului a fost apreciată ca eronată, în condițiile în care obligațiile asumate prin contractul de comodat îi conferă acestuia nu doar dreptul de folosință, ci și obligația de a asigura integritatea bunului și de a întreprinde demersuri pentru repararea prejudiciilor cauzate.

12. Instanța de apel a mai constatat că prejudiciul a fost cauzat în urma executării necorespunzătoare a lucrărilor de cosire a ierbii de către angajatul pârâtei, care nu a respectat regulile de securitate aplicabile utilizării motocoasei, neasigurând zona de lucru și neînlăturând obiectele ce puteau fi proiectate. În aceste condiții, deteriorarea automobilului nu poate fi calificată drept caz fortuit, ci reprezintă consecința unei conduite culpabile, care putea fi prevăzută și evitată prin respectarea măsurilor de siguranță.

13. Instanța de apel a conchis că sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale, respectiv existența prejudiciului, fapta ilicită constând în nerespectarea normelor de securitate, raportul de cauzalitate și vinovăția, aceasta din urmă fiind prezumată în sarcina autorității publice, potrivit art. 2006 alin. (4) din Codul civil. Totodată, pârâta nu a făcut dovada existenței unui eveniment exonerator de răspundere în sensul art. 2012 din Codul civil și nici a diligenței rezonabile în prevenirea prejudiciului.

14. În același timp, instanța de apel a reținut că activitatea de utilizare a motocoasei constituie un izvor de pericol sporit, ceea ce atrage răspunderea persoanei juridice în temeiul art. 2013 din Codul civil, în lipsa probării unor circumstanțe exoneratoare.

15. Sub aspectul întinderii prejudiciului, instanța a constatat că acesta este cert și dovedit prin înscrisuri, apelantul suportând cheltuieli efective pentru repararea automobilului, în sumă de 2 150 de lei, sumă ce urmează a fi recuperată. În schimb, pretenția privind dobânda de întârziere a fost respinsă, întrucât nu rezultă dintr-un raport obligațional pecuniar clasic.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

16. La 29 iulie 2024, prin intermediul oficiului poștal, Întreprinderea Municipală „Amenajarea Teritoriului și Spații Verzi Bălți” a depus recurs împotriva deciziei din 28 martie 2024 a Curții de Apel Bălți, invocând temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2) lit. a), b) și c) din Codul de procedură civilă, și anume neaplicarea legii care trebuia aplicată, aplicarea unei legi care nu trebuia aplicată și interpretarea eronată a normelor de drept material.

17. În esență, în argumentarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept expuse anterior, recurenta a menționat că instanța de apel în mod greșit a

considerat întemeiată acțiunea lui Iuri Rîșca, deși acesta nu este proprietarul automobilului deteriorat, iar contractul de comodat invocat nu a fost înregistrat conform Ordinului ASP nr. 607 din 21 septembrie 2018 privind modalitatea înmatriculării vehiculelor. Partea reclamantă nu a prezentat dovada înregistrării contractului de comodat la ASP, astfel încât nu avea dreptul să înainteze și să semneze cererea de chemare în judecată.

18. A mai explicat că, potrivit materialului contravențional și încheierii Inspectoratului de Poliție din 12 mai 2023, în acțiunile angajatului Vasile Bejenari nu au fost constatate semnele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 104 din Codul contravențional, situația fiind calificată drept caz fortuit, în sensul art. 25 din Codul contravențional.

19. În acest context, a susținut că nu a fost stabilită vinovăția nici a angajatului, nici a întreprinderii municipale. Iar, încheierea organului de poliție nu a fost contestată de reclamant în termenul prevăzut de lege și are puterea lucrului judecat.

20. De asemenea, a precizat că reclamantul nu a solicitat în prima instanță administrarea altor probe privind circumstanțele producerii prejudiciului, iar instanța de apel și-a întemeiat soluția pe înscrisuri anexate tardiv la dosar, care puteau fi prezentate încă în fața primei instanțe.

21. Recurenta a susținut că instanța de apel a apreciat eronat obligația angajaților întreprinderii de a îndepărta toate obiectele de pe terenul unde se efectuau lucrările de cosire, menționând că lucrările se desfășurau pe o suprafață extinsă, iar piatra care a provocat deteriorarea nu putea fi observată din cauza ierbii înalte. Totodată, a invocat că automobilul nu era parcat în acel loc la începutul lucrărilor și că șoferul, observând efectuarea lucrărilor de cosire, și-a asumat personal riscul staționării în apropierea utilajului.

22. A afirmat că nu sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale, întrucât lipsește fapta ilicită și vinovăția angajatului, prejudiciul fiind cauzat de un eveniment anormal care nu putea fi evitat prin măsuri rezonabile, în sensul art. 2012 din Codul civil. În susținerea poziției sale, a invocat prevederile art. 2005 din Codul civil privind răspunderea comitentului și dispozițiile Legii nr. 591/1999 cu privire la spațiile verzi ale localităților urbane și rurale, apreciind că obligațiile legale privind întreținerea spațiilor verzi au fost respectate.

23. La fel, a specificat că reclamantul nu a prezentat polița de asigurare și nici dovada adresării către asigurător pentru despăgubiri, invocând dispozițiile Legii nr. 106/2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto.

24. În final, recurenta a opinat că instanța de apel a pronunțat o hotărâre ilegală și contradictorie, prin interpretarea și aplicarea eronată a normelor materiale,

încălcând dreptul la un proces echitabil și obligația instanței de a examina efectiv argumentele părților, garantate de art. 6 CEDO, făcând trimitere la cauza Vetrenco c. Moldovei.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

25. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

26. Art. 433 alin.(1) lit. a) și f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

27. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

28. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

29. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

30. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 28 martie 2024, decizia integrală fiind notificată recurentului, la 28 mai 2024. Respectiv, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat de Întreprinderea Municipală „Amenajarea Teritoriului și Spații Verzi Bălți”, la 29 iulie 2024, prin intermediul oficiului poștal, se consideră depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

31. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

32. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

33. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

34. Recurenta Întreprinderea Municipală „Amenajarea Teritoriului și Spații Verzi Bălți” și-a întemeiat cererea de recurs în baza prevederilor art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care nu erau în vigoare la data declarării recursului, invocând drept temeiuri de casare neaplicarea legii care trebuia aplicată, aplicarea unei legi care nu trebuia aplicată și interpretarea eronată a legii.

35. Totodată, criticile formulate de recurentă nu infirmă legalitatea concluziilor instanței de apel, ci exprimă, în esență, dezacordul acesteia față de aprecierea probelor și interpretarea situației de fapt. Or, instanța de apel a efectuat o analiză amplă a materialului probator, a examinat circumstanțele producerii prejudiciului și a motivat în mod suficient existența elementelor răspunderii civile delictuale, inclusiv caracterul previzibil și evitabil al prejudiciului produs în procesul efectuării lucrărilor de cosire a ierbii.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către

instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

37. În așa mod, deși recurenta a indicat formal temeiurile de casare, care nu erau în vigoare la data declarării recursului, argumentele dezvoltate în susținerea acestora nu evidențiază, în mod convingător, erori de aplicare sau interpretare a normelor de drept material de natură să afecteze legalitatea soluției adoptate de instanța de apel, ci tind preponderent la contestarea concluziilor de fapt și a modului de apreciere a probatoriului administrat în cauză.

38. Drept urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că decizia instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

39. Din considerentele expuse, Completul de judecată conchide că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și consideră recursul ca fiind vădit neîntemeiat.

40. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Municipală „Amenajarea Teritoriului și Spații Verzi Bălți”, împotriva deciziei din 28 martie 2024 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat